

תת"ע 3261/10/17 - מדינת ישראל נגד אסף צדוק

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

15 פברואר 2018

תת"ע 3261-10-17 מדינת ישראל נ' צדוק

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

אסף צדוק

נאשם

הכרעת - דין

בית המשפט מודיע בפתח הדברים על זיכוי של הנאשם וזאת מחמת הספק.

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי הוא נהג ברכב (קטנוע) בעיר בת ים וכי אגב כך לא ציית הוא להוראות שוטר במדים שהורה לו לעצור; נהג כאשר רשיון הרכב פג תוקפו תקופה העולה על שנה וללא ביטוח - עבירות על תקנה 23 (א) (1) לתקנות התעבורה, סעיף 2 לפקודת התעבורה, וסעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.

הנאשם כפר במיוחס לו וטען כי כלל לא נהג בקטנוע וכי הקטנוע נגנב.

לנוכח הכפירה התקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העידו השוטרים כיוף אחמד (ע.ת.1) אשר במסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1) וכן ירון נעמן (ע.ת.2) אשר ערך דו"ח פעולה (סומן ת/2).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר אסף צדוק (ע.ה.1) אשר במסגרת עדותו הוגש טופס תלונה על גניבת הקטנוע (סומן נ/1) וכן העידה אמו של הנאשם - הגב' ליליאנה לניאדו (ע.ה.2).

מסקנתי בעקבות מתן הדעת לראיות ולעדויות הינה כי נותר ספק סביר באם הנאשם נהג ברכב הנ"ל בעת האירוע כמו גם באם הרכב זוהה לבטח.

מצאתי כי עלה בידי הנאשם לעמוד בנטל על כי לא ניתן לשלול כי הרכב הנ"ל (השייך לאמו של הנאשם והיה עקרונית בחזקתו) יתכן כי נגנב.

בנסיבות אלה מצאתי כאמור לזכות את הנאשם וזאת **מחמת הספק**.

עמוד 1

אפרט ואסביר:

מהנסיבות שרשם השוטר ע.ת.1 בדו"ח ת/1 עולה כי הוא רשם בהגינותו כי בשלב מסוים נותק קשר העין בינו לבין הקטנוע וזאת כאשר הקטנוע ננהג בניגוד לכיוון התנועה ובעת שמכונית הגיעה עם כוון התנועה.

עוד פרט השוטר ע.ת.1 כי מספר הרישוי של הקטנוע נרשם על כף ידו.

לא מצאתי כי נרשם בדו"ח ת/1 באלו נסיבות ולאחר כמה זמן הועתק מספר הרישוי של הקטנוע מן הרשום ע"ג היד לכתובים.

באשר לניתוק קשר העין הרי שמתגב ספק מה סביר נוסף לעניין זיהוי הקטנוע הרלוונטי לאירוע מתחילתו.

עוד יאמר כי לענין זיהוי הרוכב הספציפי שרכב על הקטנוע בעת האירוע - גם לו הייתי יוצא מנקודת מוצא כי אין כל כשל בזיהוי, בהעתקת מספר הרישוי, ובשמירה על קשר עין רצוף - עדיין נותר היבט נוסף של ענין זיהוי הרוכב עצמו והוא שהשוטר גם ציין בעדותו כי הוא לא זיהה את הנאשם העומד לדין.

למעשה, פרט לתיאור של רוכב יחיד הלוכש חולצה לבנה מכנס שחור ומזוקן בפנים, אין בנמצא רישום של פרטים נוספים כגון צבע הקסדה של הרוכב, מבנה גוף כללי של הרוכב, וכיוצ"ב.

לא היתה מחלוקת כי הרכב (הקטנוע) שייך (בעלות רשומה) לאמו של הנאשם וכי היא עצמה איננה בעלת רשיון לאופנוע וגם לא זוהתה כנהגת, ולפיכך הנאשם, אשר כאמור החזיק עקרונית בקטנוע, הוא שבסופו של יום הועמד לדין.

הנאשם הגיש במסגרת ראיותיו את נ/1 שהינו אישור בדבר הגשת תלונה על גניבת הקטנוע (אישור הנושא תאריך מועד האירוע בתיק זה כאשר הדיווח על הגניבה נעשה בשעה 18:21 בעוד שהאירוע משעה 16:40).

לא נעלם מעיני דבר עיתוי הגשת התלונה ע"י האם בסמיכות זמנים לכך שהודע לה, כשם שלא נעלם מעיני כי לא נמצאו כל סימני פריצה בקטנוע ואף לא בארגז הסגור של הקטנוע.

אף לא נעלם מעיני כי קיים קושי מובנה לזהות זיהוי מוחלט אדם רוכב על קטנוע ולתת בו, בזמן אמת של מרדף, מלוא הסימנים.

אני גם ער לכך שהנאשם לא הביא לעדות עד שיכול היה לתמוך בטענת אליבי.

יחד עם זאת, ולמרות דברים אחרונים אלה, משנותן אני את דעתי לכך שהתביעה נדרשה לעמוד ברף של הוכחה ברמה של מעבר לכל ספק סביר, אין לי אלא לומר שאף שניכר שהתביעה התקרבה אמנם לרמה שכזו של הוכחה, לא הגיעה היא אליה, וזאת בהינתן אותם היבטים מעוררי ספק (או אם תרצה לומר חוסרים בראיות) כפי שנמנו לעיל.

משכך - ואך מחמת הספק - מזוכה הנאשם מן העבירות שיוחסו לו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, 15.2.18, במעמד הצדדים